

længere end 24 Timer, og at ogsaa Mælken til Fedtprøve er tagen i nøjagtigt Forhold af al Mælken. Dette skal ikke være en Beskyldning mod nogen, men jeg vil dog sige, at man har Eksempler paa det ejendommelige Forhold, at i Kontrolforeninger har man af og til fundet, at et enkelt Medlem ikke har taget korrekte Prøver, og det er bevisligt, at enkelte Medlemmer ere satte ud af Foreningerne. Og der er det mærkværdige derved, at det, der her er foregaaet, er egentlig ikke sket for at have en Fordel — for det er sket med Medlemmer, som ikke en Gang selv opdrætte Dyr og udstille eller maaske nogen Sinde have solgt Tillægsdyr —, men simpelt hen af Forfængelighedshensyn, idet de ønske at være dem, der naa højest i Kontrolforeningerne. Saadanne Udslag kan der virkelig vise sig, og jeg skal derfor henstille, om det ikke maatte findes rimeligt, at Kontrolassistenterne selv skulle udtage Prøverne, og at der anvendes i alle Kontrolforeningerne Glas, som ere godkendte og prøvede som værende rigtige og paalidelige. Det er dog ikke for meget. Forskellen paa Prisen paa de Glas, jeg her sigter til, tror jeg har været 50 Øre pr. Glas i Handelen, og det spiller dog ingen Rolle, og det er i alles Interesse, at disse Undersøgelser blive saa paalidelige som muligt. Det kunde simpelt hen gøres derved, at det blev paalagt Kontrolforeningerne at lade deres Glas anskaffe af Fællesbestyrelserne, og at disse saa havde et bestemt Mærke, eller det maatte kunne fordres, at alle Glassene i Kontrolforeningerne skulde prøves og paa en Maade justeres. Vi ere ikke tjente med, hverken for vor egen Skyld eller endnu mindre overfor Udlandet, at der skulde fremkomme begrundede Anker over den Kontrol, vi have.

Jeg er ikke enig med det ærede Medlem fra Thisted (Hornstrup) og det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen), som ikke vare tilfredse med, at Fristen for at bevare et præmieret Dyr i Landet blev udvidet fra 1 til 2 Aar. Jeg synes, der ikke med Grund kan indvindes meget derimod. Præmiering finder Sted for at bevare Dyrene til Brug her i Landet, og saa er den Del af en Præmie, som bliver udbetalt, heller ikke saa stor, at det, som vi sige paa Fyn, spiller nogen Herregaard, om de skulde komme til at betale den Del af Statstilskuddet tilbage, naar de fandt, at de ikke vare tjente med Dyret, eller de kunde sælge Dyret til Udlandet til en meget høj Pris, det sker jo

ogsaa imellem. Jeg mener derfor, at det skader ikke, at Fristen er udvidet til 2 Aar. Det er nævnt, at det Husdyr, en Forening har købt, maaske ikke udvikler sig saa godt. Ja, det er en Fejl, indrømmer jeg, som Foreningerne meget ofte gøre sig skyldige i, at saa snart Dyret ikke i et enkelt Aar tager den Præmie, de havde ventet eller ønsket, skille de sig af med det, og saa faa de et andet kostbart Dyr, og nogle Aar efter opdage de, at de have faaet det bedste Afkom efter det Dyr, de have kasseret for tidligt paa Grund af, at det ikke kunde tage en Præmie. Jeg mener derfor, at den Sikkerhed, det skulde give, at vi satte 1 Aar i Stedet for 2, egentlig ikke er synderlig beventt.

Jeg mener ligeledes, at den Bestemmelse, som nu er sat ind i Loven, og som gaar ud paa, at en Hesteavlforening skal bestaa af mindst 20 Medlemmer og en Kvægavlforening af mindst 10 Medlemmer, ogsaa er berettiget, for det er naturligvis Hensigten dermed at forebygge, at Lovens Bestemmelser omgaaes. Under tiden have nogle faa Mænd slaaet sig sammen og dannet en saadan Forening for at faa Statstilskud, og det er jo ikke Meningen. Det er virkelig Meningen, at det skal være en Kreds af interesserede Mænd, som slutte sig sammen, og derfor synes jeg, at denne Bestemmelse om mindst 20 Medlemmer til en Hesteavlforening og 10 Medlemmer til en Kvægavlforening ikke er for meget. Derimod har jeg haft lidt Betænkelighed og Tvivl, om det er rigtigt — deri er jeg temmelig enig med det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds —, at Hingstplagene holdes borte fra de lokale Dyrskuer. I det mindste er det en Dyreart, der pynter paa et Dyrskue, og jeg mener ogsaa, det har sin Interesse at faa sine 2-aarige Plage bedømt sagkyndigt og grundigt, og det vil ikke ske, hvis den Omstændighed, at der ikke gives Statstilskud til Plage, skulde bevirke, at der ikke fremstilles Plage. Men det sidste behøver ikke at være en Følge af det første. Der er intet i Vejen for, at en Landboforening, som ønsker at bevare Hingstplagene paa Dyrskuet og faa dem bedømt, kan gøre dette uden dertil at faa Statsbidrag, men jeg vil dog henstille til det Udvalg, som faar med Sagen at gøre, at overveje, om det ikke var rigtigst, at der ogsaa kunde ydes Statsbidrag til de unge Hingste, der fremstilles paa de lokale Skuer. Nu er det ordnet saaledes, at allerede de 3-aarige skulde ind under den Kaaring, der afløser de større Provinsskuer, og det skal jeg ikke udtale.